

Informasjon om taushetsplikt

Som deltakere i Tjenestestøtteprogrammet skal dere jobbe med faglig utvikling med fokus på tjenestene dere tilbyr barn, unge og deres familier. Det er da viktig å kunne dele erfaringer på tvers av tjenester: egne rutiner og arbeidsmåter, erfaringer i møte med familier og samarbeidspartnere, egne opplevelser, refleksjoner, tanker og følelser. Samtidig er dere som ansatte i barnevernet bundet av taushetsplikten, jmf. Barnevernsloven § 6.7, 3.ledd og Forvaltningslovens § 13.

For å legge til rette for både 1) et læringsmiljø der deltakere i Tjenestestøtteprogrammet føler trygghet til å dele egne erfaringer og 2) at taushetsplikten ivaretas på en god måte, ønsker vi i Tjenestestøtteprogrammet å gjøre dere oppmerksomme på at taushetsplikten dere har gjennom deres arbeid også gjelder for deltakelse i dette programmet.

Vi ønsker derfor å invitere dere til refleksjon rundt flere aspekter av hva taushetsplikt betyr i regi av Tjenestestøtteprogrammet.

Anonymisering

Deltakere plikter å anonymisere opplysninger i konkrete saker. Forvaltningsloven § 13 b første ledd nr. 3 åpner for at opplysninger kan gjøres «tilgjengelig for andre tjenestemenn innen organet eller etaten i den utstrekning som trengs for en hensiktsmessig arbeids- og arkivordning, bl.a. til bruk ved vegledning i andre saker». Når erfaringer fra møter med brukere deles i en gruppe, skal informasjonen om familiene alltid anonymiseres.

Ifølge «Veileder om taushetsplikt og samhandling i kommunalt barnevern for barn – ungdom- familier» (2013) betyr det: «Anonymitet innebærer at det ikke på noen måte må være gjenkjennbart hvem opplysningene gjelder. Individualiserende kjennetegn må tas helt bort eller endres. Man må derfor utelate alt av individuelle kjennetegn som kjønn, alder, bosted, foreldrenes alder, sivilstatus, yrke mv.» (s.40).

Dette er særskilt viktig mht. forarbeidene til fellessamlingene. Deltakerne bes om å ta med anonymiserte undersøkelsesrapporter og tiltaksplaner til 2. og 3. fellessamling. For å anonymisere dokumentene vil det være vesentlig å utelate kjennetegn, men også andre kjennetegn (eks kjønn, alder osv).

Plikt til å informere om at saker er gjenkjennbare

Dersom en deltaker opplever at saker er gjenkjennbare, har hun/han plikt til å gi beskjed om dette. «*Dersom noen skjønner at terskelen for gjenkjennbarhet er nådd, må dette meddeles og deretter må samtalen/diskusjonen stoppe*» (Veileder om taushetsplikt og samhandling i kommunalt barnevern for barn- ungdom- familier, 2013, s 41).

Taushetsplikt vedrørende videreformidling av opplysninger

Taushetsplikt etter forvaltningsloven § 13b annet ledd, tredje punktum innebærer en forpliktelse til absolutt taushet med hensyn til hva en hører i konkrete saker i Tjenestestøtteprogrammet. Taushetsplikten gjelder for all informasjonen om enkeltmennesker og deres familier, bekjente eller andre omtalte personer. Dette gjelder informasjon om brukere av tjenestene og informasjon om de ansatte som deltar i programmet.

Videreformidling av opplysninger underlagt taushetsplikt kan straffes etter straffeloven § 209

I tillegg til den juridiske taushetsplikten alle ansatte er bundet av, forplikter deltakerne seg til en etisk taushetsplikt når det gjelder tjenestene og deltakere. Informasjon som fremkommer om noens personlige forhold, erfaringer, refleksjoner samt tjenesters praksiser mm. skal ikke videre bringes.

Prosesslederne i klyngen er også bundet av taushetsplikten og vil bistå deltakerne.